

۸۲ - حکمت ، زراعت ، تجارت ، صناعت¹

در لوح دنیا است قوله الاعزّ الرفع: پنجم توجّه کامل است در امر زراعت این فقره اگر چه در پنجم ذکر شده ولكن فی الحقیقه دارای مقام اول است .

و در لوح حکمت است قوله الامنع: انا نحبّ الحكماء الذی ظهر منهم ما انتفع به الناس و ایدنا هم بامرٍ من عندنا انا کنا قادرین ایاکم یا احبائ ان تنکروا فضل عبادى الحكماء الذین جعلهم الله مطالع اسمه الصّانع بین العالمین افرغوا جهد کم لیظهر منکم الصنایع و الامور الّتی بها ینتفع کلّ صغیر و کبیر .

و از حضرت عبدالمهتاء است قوله العزیز: احبّاء باید به آبادی ایران پردازند یعنی در زراعت و صناعت و تجارت و معارف و علوم بکوشند .

¹ کسی که تخم زراعت میپاشد اشوئی میکارد و در ترویج آئین مزدا میکوشد پاداش چنین کسی با صد دعا و عبادت یکسال و از هزار بار ادای مراسم مذهبی و صد هزار قربانی نیکوتر خواهد بود . (وندیداد - فرگرد ۳ فقره ۳۱) ای اسپنتمان زرتشت کسی که در کار کشت و زرع و زمین را شیار نمیکند بچنین کسی زمین تهدید کرده گوید ای کسی که شیار نمیکنی یقین بدان بدر بیگانگان برای خوراک خواهی ایستاد و ازین و آن سؤال خواهی کرد و همیشه محتاج باز مانده خوراک دیگران خواهی بود (وندیداد فرگرد ۳ فقره ۲۸ و ۲۹) فی الحدیث: من احبى ارضاً میتةً فله و عن یزید بن هارون الواسطی: قال سألت ابا عبدالله عن الفلاحین فقال هم الزارعون کنوز الله فی ارضه و ما من الاعمال شیئی احبّ الی الله من الزراعة و ما بعث الله نبیاً الا زارعاً الا ادریس فانه کان خیطاطاً . (مجمع البحرین) و عن انس بن مالک رضی الله عنه عن النبی صلی الله علیه و سلم قال ما من مسلم یغرس غرساً او یرزع زرعاً فیکل منه و طیراً او انساناً او بهیمةً الا کان لربه صدقة زواه البخاری بهذا اللفظ فی باب الغرس و الزرع و رواه مسلم و الترمذی .